

Savjeti i smjernice za hodočasnike Allahove kuće (Meka)

Hatib: dr. Suud ibn Ibrahim eš-Šurejm

16. zul-kade 1440. po Hidžri / 19. juli 2019.

Hvala Allahu, Koji je učinio posebna vremena prilikom za postizanje vrijednih nagrada, i blagoslovljena vremena putem i stepenicama ka Svojoj milosti. On zna šta ulazi u zemlju i šta izlazi iz nje i šta se uzdiže k nebesima.

Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji nema druga, Jednog Boga, Utočišta svemu, Uzvišenog, i svjedočim da je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Allahov rob, poslanik, prijatelj, najbolji od Njegovih stvorenja, onaj koji je, Allahovom dozvolom, izveo islamski ummet iz tmina zablude i sljepila, i kojeg je On stvorio u savršenom obliku, i koji je građevinu tevhida ogradio najboljom mogućom zaštitom, neka su na njega Allahova milost, blagoslov i mir, i na njegovu čistu i čestitu porodicu, i na njegove supruge, majke pravovjernih, i na njegove ashabe, nosioce svakog dobra, i sve one koji ih slijede u dobročinstvu, sve dok hadžije budu učili telbiju i bacali kamenčiće na džemreta.

Hodočasnici Allahove kuće, oporučujem sebi i vama ono što je Allahova oporuka prvima i potonjima: Bojte se Allaha i budite Mu pokorni, jer bogobožnost je najbolje utočište i svjetlost koja pokazuje put u tminama. Nikada se čovjek nije pokajao zbog bogobožnosti, a nije je zapostavio a da je postigao sreću. "Ko se bude Allaha bojavao i ko strpljiv bude bio – pa, Allah, uistinu, neće dopustiti da propadne nagrada onima koji dobra djela čine." (Jusuf, 100)

Hodočasnici Allahove kuće, došli ste u blagoslovljenu i plemenitu Kuću, prevalili ste veliku razdaljinu, nadajući se Njegovoj nagradi i strahujući od Njegove kazne. Pokažite svom Gospodaru ono najbolje što možete i umijete – iskren i čist obred, u kojem neće biti primjesa rijaluka i hvalisavosti, i u kojem Mu nećete nikoga, kao druga, pridružiti, jer On islamskom ummetu nije propisao da hoćaste Njegovu časnu

Kuću ni zbog čega drugog do zbog potvrde principa tevhida, Njegove apsolutne jednoće, i poništenja obožavanja bilo koga i bilo čega drugog osim Njega. On je Jedan, Koji nema druga, i Bog, Koji nema suparnika.

Najveća intencija hadža upravo je ostvarenje tevhida – obožavanja Allaha, Jedinog, i nikoga drugog, i razlike u jezicima, porijeklu, bojama i pripadnostima, koje su primjetne prilikom obavljanja hadža i umre, nisu ništa drugo do jasan poziv da se ljudi okrenu jednom Gospodaru, Koji nema druga, i jednom Bogu, Kojem nema ravnog.

Hadžije nisu izgovarali ni učili korisniji i bolji zikr od telbije kojom se iskazuje čisti tevhid (pravovjerništvo): “Lebbejkallahumme lebbejk, lebbejke la šerike leke lebbejk, innel-hamde ven-ni’mete leke vel-mulk la šerike leke! – Odazivam Ti se, Allahu, odazivam! Odazivam Ti se! Ti nemaš sudruga! Odazivam Ti se! Zaista svaka zahvala, sve blagodati i vlast, pripadaju isključivo Tebi. Ti nemaš sudruga!”

Telbija je obred kojim se poništava svaki poklič i poziv, svaka parola koji nemaju nikakve veze sa čistom vjerom, tevhidom. Nema pokliča u ime nacije, niti u ime plemena, niti u ime časti, niti u ime grupe. Samo je jedan poklič, a to je poklič čiste vjere – tevhida, priznanja Onoga Koji je obdario čovječanstvo blagodatim islama i tevhida, i zahvalnosti Njemu na toj blagodati. Telbija je iskazivanje čistog tevhida – jednoboštva Allahu, džellešanuhu, i potpuna posvećenost srca obredu i svim pratećim radnjama, bez primjesa bilo čega drugog što mu ne pripada, kao što su paganski, plemenski i politički slogani i parole, koji izvode obred iz njegovog kolosijeka i ubijaju njegovu dušu.

Naš Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, kada je obavljao Oproštajni hadž, htio je učvrstiti značenje telbije i potaći na predanost Allahu i ostvarenje iskrenog obožavanja Stvoritelja, u srcima svojih sljedbenika, ali je htio, pored toga, u cijelosti dokinuti predislamsko, pagansko, naslijeđe, i sve oblike poniznosti i strahopoštovanja prema lažnim božanstvima, i zamijenio je pagansku telbiju, u njenim raznim formama, sa šerijatskom telbijom. Svako pleme prije islama imalo je svoju telbiju.

Svako od božanstava – Uzza, Lat, Isaf, Menat, Zu Halsa – imalo je svoju telbiju. Pleme Akka imalo je svoju poznatu telbiju, koju su učili svake godine na hadžu: poslali bi dvojicu crnih robova, kao svoju prethodnicu, oni bi tavafili i govorili: “Mi smo gavranovi Akke”, a onda bi ostali ponavljali za njima: “Akka je došla Tebi, sa svojim muškarcima iz Jemena, da bi i ove godine obavili hadž.”

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, dokinuo je sve paganske telbije, kako bi odjek “telbije tevhida” ostao jedini kroz vrijeme, sve dok Allah ne naslijedi Zemlju i ono što je na njoj. Telbija je “Allahova uputa”, “a zar ima ljepše upute od Allahove.” (El-Bekara, 138)

Kako bi dodatno potvrdio i naglasio ovo obilježje tevhida, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, propisao je izgovaranje telbije naglas, s ciljem poništavanja “idolopokloničke telbije”, kao što se navodi u Muslimovom “Sahihu” da su idolopoklonici govorili u svojoj telbiji: “Lebbejke la šerike leke, illa šeriken temlikuhu ve ma meleke! – Odazivam Ti se, Ti nemaš druga, osim druga kojeg Ti posjeduješ, a on Tebe ne posjeduje!”

Allah je visoko iznad onoga što Mu pripisuju nevjernici. Njihova telbija puna je zablude i širka, i svojesvrсно je ismijavanje s onima koji su je izgovarali, iako su, kao narod, bili nadaleko poznati po svojoj oštroomnosti i inteligenciji. Međutim, uputa je svjetlo i vodič od Allaha, i koliko je pametnih ljudi, kojima je uskraćena, a koliko je “glupih” ljudi, koji su je srcem prigrlili.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, iako je bio najpametniji, najoštroomniji i najmudriji, ne bi znao šta je Knjiga i vjerovanje da nije bilo Allahove upute, kao što kaže Uzvišeni: “Na takav način Mi i tebi objavljujemo ono što ti se objavljuje. Ti nisi znao šta je Knjiga niti si poznavao vjerske propise, ali smo je Mi učinili svjetlom pomoću kojeg upućujemo one robove Naše koje želimo. A Ti, zaista, upućuješ na Pravi put.” (Eš-Šura, 52)

Odazivanje Allahu čistim tevhidom Allahova je uputa islamskom ummetu. Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, upitan je: “Koji je hadž najbolji?”, pa je rekao: “El-adžu i es-sedžu.” (Tirmizi)

Islamski učenjaci rekli su: “El-adž je podizanje glasa prilikom telbije, a es-sedžu je prolijevanje krvi kurbana.”

Obje ove stvari su obredi kojima se usađuje i učvršćuje čisti tevhid, vjera u jednog Boga, u srcima hodočasnika Allahove kuće. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Nema nijednog muslimana koji prouči telbiju a da s njim ne prouči i ono što je s njegove desne i lijeve strane, od kamenja, drveća i pruća, i tako pređe cijelu zemlju, uzduž i poprijeko.” (Tirmizi)

To je telbija kojom se iskazuje predanost i poniznost Allahu, Jedinom, i nikome drugom. Njeno značenje je: odazivam se pred Tobom, iskazujući Ti predanost poslije predanosti, i poniznost poslije poniznosti. Svaka hvala, blagodat i vlast pripadaju Tebi, jer Onaj ko nešto posjeduje i vlada njime, može drugima učiniti blagodat, a onaj ko drugima čini blagodat, zaslužuje zahvalnost.

A, kako je Allah Jedini koji posjeduje sva ova svojstva, On jedini, i niko drugi, po principu nužnosti, ima apsolutno pravo da Mu se, na ovaj način iskazuje najviši stepen poštovanja, koji obuhvata sve vrste zahvalnosti, bez izuzetka.

Hamd ima općenitije značenje od šukra, u smislu da se hamdom iskazuje zahvalnost na blagodatima ali i u iskušenjima, dok se šukrom iskazuje zahvalnost, isključivo, na blagodatima, i zato mu je data prednost u telbiji.

Musliman je obavezan činiti ibadet na način da zahvaljuje Allahu i u iskušenjima i u blagodatima. Nema veće vlasti od Njegove, nema veće blagodati od Njegove i nema apsolutne zahvalnosti ikome drugom osim Njemu, Koji nema druga.

Ovom vrstom obreda, telbijom, čiste se vjerničke duše, kroz jačanje veze s Allahom tokom hadžskih obreda, i obnavljanje zavjeta odanosti Njemu iskazivanjem čistog tevhida, sadržanog u izrazu telbije i tehlila: “La ilahe illallahu vahdehu la šerike lehu,

lehlul mulku ve lehlul-hamdu ve huve ala kulli šej’in kadir – Nema boga osim Allaha Jedinog, Koji nema sudruga. Njemu pripada sva vlast i zahvala i On je Svemogući”, koji se uče prilikom oblačenja ihrama, na Arefatu i kod džemreta. “Eto toliko! Pa ko poštiva Allahove propise - znak je čestita srca.” (El-Hadždž, 32)

Hodočasnici Allahove časne Kuće, bojte se Allaha u pogledu ispunjavanja prava boravka u blizini Bejtullaha. Budite učtivi, blagi, smireni i skrušeni. Niste prešli ovoliku daljinu da biste bili nemarni, i niste poduzeli ovo blagoslovljeno putovanje da biste činili grijeha. Nalazite se u svetoj kući, u svetoj zemlji i u svetom mjesecu. Pokažite Allahu istinsko obožavanje i čistu pokornost, i nastojte postići potpunu iskrenost i slijedenje Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kako bi vaša djela bila primljena. Pokornost bez slijedenja je bezvrijedna, a slijedenje bez iskrenosti je uzaludno. Nemate izbora osim da izvršite Allahove riječi: “Onaj koji je dao smrt i život da bi iskušao koji od vas će bolje postupati” (Hud, 7), tj. ko će postupati iskrenije i ispravnije.

Donosite salavate, Allah vam se smilovao, na najboljeg čovjeka Muhammeda ibn Abdullaha, vlasnika Havda i šefata, to vam je naredba vašeg Gospodara, Koji je objavio u Svojoj Knjizi: “Allah i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!” (El-Ahzab, 56)

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur’anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom.

Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

